

שִׁידוּר

המלחמה על ואשינגטון

מלחמת הכתבים הרוצים לנסוע לווינגטון, ולכתוב שם כחברי רשות השידור, במקומו של **ארי ניסן** העומד לשוב לארץ, הגיע לשיאה בימים האחרונים. שמוניהם של שלושה מוזכרים במסדרונות רשות השידור כמועמדים לתפקיד: הכתב המדיני של הרדיו **שלום קיטל**, כתב הטלוויזיה לענייני ערבים **אהוד יערי**, והכתב לענייני מפלגות וראש מערכת תל-אביב **דן רביב**.

קיטל יש תומכים רבים דווקא מחוץ לרשות השידור. קיטל, ששב לא מכבר מווינגטון, הוא חביבו של ראש-הממשלה, **מנחם בגין**, ואנשי לשכת ראש-הממשלה מטילים את כל כובד משקלם למענו. מובן שגם הרדיו מעוניין כי קיטל יסע, וזאת כדי ששליח הרשות יהיה כתב הרדיו ולק אחר-כך כתב הטלוויזיה. אהוד יערי התבלט בשנה האחרונה ככתב מצטיין וחרוץ, והוא פועל ברשות ומחוצה לה, כדי לשכנע אישים לתמוך בו.

מועמד יערי
המרחק בין —

מועמד רביב
— תל-אביב וירושלים

בחירתו. נראה כי **חיים יבין**, מנהל מחלקת החדשות, לא יתמוך במועמדותו של יערי. היחסים בין השניים אינם משופרים ביותר. במקרים רבים דיבר יבין בזכותו של יריבו הגדול של יערי במחלקת החדשות, הכתב הצבאי **עמירם ניר**, ופעמים אחדות הגיעו היחסים בין יבין ליערי לכדי משבר של ממש. באחת הפעמים היה צורך בהתערבותו של מנהל הטלוויזיה, **ארינן צוקרמן**, לשיכור היסערה.

המועמד השלישי, שהוא כנראה המתאם ביותר לתפקיד, דן רביב, אינו מוכר שר דיו להקים לו לובי משלו. רביב, השקוע בעבודה עד מעל לראשו, אינו רואה חשיבות רבה בשיחות השפעה עם פונקציונרים ברשות ומחוצה לה, וסבור עדיין כי המועמד ייקבע רק על-פי כושרו.

שִׁידוּר במערכת תל-אביב

מנהל שירותי ההפקה במערכת תל-אביב, **אפרים (אפי) בן-חור**, שלח בשבוע שעבר תזכיר בן 10 עמודים למנהל הטלוויזיה **ארינן צוקרמן**, עם עותקים למנהל שירותי ההפקה בטלוויזיה **דויד הירשפלד**, מנהל כוח-האדם ברשות השידור **יעקוב אורן**, ומהנדס הטלוויזיה **אורי לערן**. התזכיר של בן-חור, שפרש בימים אלה מתפקידו, מהווה עדות מוצעת למצב העגום השורר במערכת תל-אביב, הפוגע בעיקר במחלקת החדשות.

לחץ כמה קטעים מהדיון-חש"ב

בבירור שערתי במחלקת כוח-האדם בטלוויזיה, מסתבר שאין כלל תקן לאנשים ו/או למערכת בתל-אביב.

מצב עגום זה של חוסר החלטה ברורה מצד ההנהלה, שאינה מעניקה תקנים לעובדים, מוסיף לחיסכול, וגורם לעובדים הרגשת אי-שיוכות למקום העבודה ויחס של זרות מוחלטת לממונים. לדעת, טיב עי בהחלט שהעובדים "מחזירים" בזלזול ובאי-אכפתיות לעבודה, ולממונים, וכך חוזר חלילה (כבר 10 שנים) במין מעגל-קסמים שלילי לחלוטין.

ההרגשה הכללית היא שכל מה שקורה במערכת הוא אוסף של טעויות ושגיאות ש"התחלקו" או "נדחפו" והגיעו לתל-אביב.

זה יותר משנה שהועבר והוצב שלד ציבורי של מיבנה שאמור לשמש מחסן שירותים אמנות.

השלד, במערומיו, מחליד ומחכה לציר פוי אסבסט, בעוד שציוד התפאורה נשרף בשמש ונרקב בגשם — אם עדיין לא "נעלם".

מיבני המערכת בתל-אביב ממוקמים בשטח דו-מיפלטי, והשטח שבין המיבנים מנוצל לחנייה ולגישת רכבים להוצאת צוותים וציוד. חלק קטן מהשטח סלול, ורובו עדיין חולי אשר בקיץ מעלה אבק וחול למיבנים, ופוגע באנשים ובציוד. בחורף — השטח בוצי ומלא שלוליות.

עם ריבוי ההרחבת המיבנים והוספת אנשים במערכת, "נשכח" עניין הביוט ב"מקום. כיום, זה יותר משנה שחצר המערכת מוצפת מייבוב. הסיכון והיתר שים שנמצאים בשפע, מהווים מיסרד לכל. בכל השטח יש ארבעה ברוי שריפה 2 אינץ' וכן 2 ברוי של אינץ' אחד, עם

גליל צינור גומי. לפני יותר משנתיים נמסרה חוות-דעת של מומחי מכבי האש: "המערכת בסכנת שריפה בגלל לחץ מים נמוך מאד".

חלק מהמטפים הננידים שהיו מפוזרים במיבנים, נעלם.

לפי מיטב ידיעתי אין, ולא קיים, שום נוהל שמירה. השמירה במערכת מבוצעת, לפי הנחיות קציני-הביטחון, על-ידי חברת שמירה המעסיקה בשטח שומרים קשישים, חסרי אימון והתאמה למשימה.

מחוסר מחסום נאות בכניסה, נכנסים כיום למיתקן כל המעוניינים על ריכבם, ללא כל עצירה ובירור על מטרת בואם.

בלילה, השומרים רדומים, במקרה הטוב — בצריף-הפח בכניסה, באחד החדרים שפשוט שכחו העובדים לנעול, או שהם פשוט אינם בשטח. כל הפניות ל**אורי שיינר**, הממונה על הביטחון שהגיע ובדק לא הביאו לשינוי במצב.

מאז שנת 1968 נעזרת המערכת ליציאת הכתבים והצוותים על ציודם לכתבות, בי שירות מוניות הבימה.

בחודשים האחרונים חלה הרעה בשידור תים שמעמדה התחנה למערכת, דבר שגרם תקלות, עיכובים, ביטולי כתבות ושידורים. תלונות רבות בעלי-פה ובכתב הופנו לתחנת הבימה ולמנהל מחלקת החדשות בירושלים.

אמתלות מגוחכות

ומישחקי-הימורים

אורי שחקרתי את הבעייה מס' תבר, שעם צמיחת האינפלציה באה שקיעת השירות. מהנהלת הבימה נמסר לי (מסרבים להודיע רישמית) שיסכימו בי שימחה להפרת החוזה מצידנו, ללא כל

מנהל טלוויזיה צוקרמן ומנהל חדשות יבין
הכל מתפורר

פיצוי, ומנגד — במחלקת תחבורה מחכים להפרת חוזה שתבוא מצד המוניות, כולל פיצויי הפרת חוזה. ובתוך מלחמת-שרירים זו, סובלת עבודת המערכת. צוותים יושבים ומחכים שעות רבות למוניות, וכאשר המוניות צריכות לאסוף אנשי כוננות ליציאה לעבודה, הן מגיעות באיחור רב, ועוד.

החל מיום 1.10.78 מתבצעת תוכנית שידור ציודי הצילום בצורה מגוחכת, בי אפי-הבא: אחראי הצלמים — משבץ צלמים ועוזרים. אחראי טכנאי קול — משבץ מקליטים. אחראי תאורים — משבץ תאורים.

שיטה זו של פיצול סמכויות גורמת שאנשי צוות אחד מוזמנים משלוש חברות שונות, במקום להזמין במאורגן צוות אחד — מוכר ומאורגן לעבודה משותפת. הבעייה העיקרית בשיבוץ הטכנאים היא הגישה הפסולה המנחה את מפקח הטכנאים במערכת, והיא פתרון הבעיות האחרות קודם לעבודה. והרי מקצת מהדוגמאות:

הסעת הילדים מהגן ואל הגן; הילד חולה; האשה חולה; המכונית התקלקלה; שכן עובר דירה; אין חשמל; אין מים; יש גשם ועוד כהנה וכהנה סיבות אוויליות שתמיד נענות בחיוב.

על אף הערות חוזרות ונישנות בעלי-פה ובכתב, שהופנו לטכנאים ולמפקח עליהם, אני מודה בצער שמוסר-העבודה של חלקם — נסוג, נוסף על מלחמת-מרפקים מושקע ראשם ומרצם במישחקי דומינו והימור בעשרות ומאות לירות.

אילוול היה המצב עגום ועצוב, הייתי מאחל לכל מערכת חדשות שהצוותים ייצאו לסיקור וצילום במהירות שבה הם אנשים מתארגנים פה למישחק דומינו.

ללכת בדרכים המקובלות, החליטו אנשי הרדיו שלא להיוקק לשירותיו של עבאדי, פנו ישירות למחלקת ההנדסה שהקימה את הרשת.

ביזבוז ברדיו

חלפה כמעט שנה למן היום שבו שודרה בפעם האחרונה תוכנית הרדיו זה איכפת לי, ועדיין אין רמז לחידושה.

תוכניתה של **עֲדָנָה פֶּאָר** זכתה במעריכת יחסי-ציבור עצומה. מלבד הודעות לי עיתונות ופירסום תוכן השידור ביום שידורו במסוף מעריב, דאגה פֶּאָר ליצור רושם כאילו התוכנית שלה היא החשובה ביותר ברדיו.

לפני כשנה יצאה התוכנית לחופשה בת כמה חודשים, כשפֶּאָר מבטיחה כי תחזור לגלי האתר במהרה. אולם בינתיים התיפורר הצוות שלה. עוזריה וכתביה החלו טוענים כי היא מנצלת אותם ולוקחת לעצמה את כל הקרדיט.

"עדיין אין כל רמז מתי, ואם בכלל, תחזור התוכנית למיסגרת השידורים, אולם כל המערכת היקרה שבנתה פֶּאָר קיימת, ואינה מנוצלת.

שרינית פֶּאָר
בעמדת המתנה

צורך דחוף לצייד את הצוותים במערכת-קשר ניידת. מנהל מחלקת החדשות **חיים יבין**, דרש תקציב מתאים להוצאה זו, אך עד כה לא נענה.

בימים אלה התבשר יבין, כי מערכת ענייני היום ברדיו זכתה במערכת-קשר כוזב. ליבין התברר כי בעוד שהוא ניסה

רים. מדיניות מזורה זו של רביב עלולה לסרפד את מועמדותו.

מלחמה בין "מבט"

ל"כמעט חצות"

בתוך מערכת החדשות קיימת יריבות בין מבט לכמעט חצות. אנשי מערכת כמעט חצות, ובראשם **יצחק רייזמן**, טוענים כי סגן מנהל מחלקת החדשות **אחימאיר**, שהוא גם עורך מבט, מתנכל למהדורה שלהם, מסרב להוציא צוותים לכתבות, לוקח כל חומר טוב גם אם זה יזום על ידם למבט, ומעלים סרטים מצור למים המיועדים לכמעט חצות.

אחימאיר עצמו מכחיש זאת וגם מנהל המחלקה, **חיים יבין**, אינו מסכים לטענות כמעט חצות. אולם בעשרה הימים האחרונים השתכנעו חברי מערכת החדשות הלילה סופית כי צדקו. אחימאיר יצא למילואים ולדיבריהם, מאותו היום ואילך המהדורות שלהם השתפרו.

קשר עקיף

אחרי פעולות הפדאיון בסבוי ובקאונ' טרי קלאב, הגיעו בטלוויזיה למסקנה שיש